

nytt
från **FSS**

FÖRENINGEN
SVERIGES
SOCIALCHEFER

Red. Arne Borg

Föreningen Sveriges Socialchefer har aktualiserat vissa frågor i gränsområdet mellan kommuner och landsting med anledning av de förändringar som nu pågår inom äldreomsorgen, psykiatri och omsorgen om psykiskt utvecklingsstörda.

I skrivelse till regeringen påpekar föreningen bla att samverkan mellan kommuner och landsting utvecklats starkt under de senaste åren. Ett samarbete som i många avseenden varit framgångsrikt. Den gemensamma satsningen på kvarboende och öppnare vårdformer inom samtliga nämnda områden har intensifierat denna samverkan. Utvecklingen innebär i hög grad att verksamhet som landstingen tidigare svarat för nu överförs till kommunerna som bygger ut sin äldre- och handikappomsorg för att kunna svara mot de ökade kraven på kvarboende och höjd livskvalité för stora grupper av äldre och handikappade. Andelen äldre ökar och speciellt de allra äldsta med stort omsorgsbehov.

I en krympande ekonomi känner föreningen emellertid stor oro för att den målsättning för den framtida äldreomsorgen, psykiatri och omsorgen om psykiskt utvecklingsstörda som alla parter tycks vara överens om trängs undan av den ekonomiska verkligheten. Effekten förstärks av att två huvudmän gemensamt skall styra verksamheten, samtidigt som såväl kommuner som landsting allt hårdare bevakar sina

egna snäva ekonomiska intressen. Föreningen har från flera håll i landet fått tydliga signaler om att huvudmannaskapsgränserna mellan kommuner och landsting ger upphov till onödiga kompetensvister som ytterst ute leder till att äldre och handikappade kommer i kläm.

Beträffande de ekonomiska konsekvenserna för samhället har ett försök gjorts att belysa den frågan i den gemensamma konsekvensstudien som genomförts av kommunförbund och landstingsförbund. Däremot har frågan om mål och innehåll i verksamheten inte analyserats på samma sätt. Inte heller konsekvenserna av att verksamheten bedrivs under dubbelt huvudmannaskap.

Föreningen Sveriges Socialchefer vill utifrån vad som ovan skisserats föreslå att regeringen aktivt verkar för att undanröja dessa problem. Enligt föreningens mening bör sålunda förutsättningar skapas för att primärkommunerna får överta huvudmannaskapet för primärvården eller vissa delar av denna. I första hand bör detta åtminstone kunna ske försöksvis i några kommuner.

Våra recensenter

Annelie Hollo är byrådirektör på socialstyrelsen, *Margareta Sanner* psykolog vid rehabiliteringskliniken, Akademiska sjukhuset, Uppsala, *Lena Knutsson-Medin* kurator vid psykiatriska kliniken, Akademiska sjukhuset, Uppsala, *Per-Olov Sjödén* docent vid institutionen för tillämpad psykologi, Uppsala universitet, *Peter P Heineman* överläkare i kirurgi i Örebro, *Marianne de Loës* sjukgymnast och doktorand vid institutionen för socialmedicin, Vårdcentralen Kronan, Sundbyberg, *Arne Borg* direktör för stiftelsen Stockholms läns äldrecentrum, *Dagmar Lagerberg* docent, verksam vid Barnhälsovården Akademiska sjukhuset, Uppsala.

bok
recensioner

En bok om döden och döendet

PÄR KIDE

Döden – en del av vårt liv!

112 sidor. Utbildningsproduktion AB 1985.

Pris ca 60 kr. ISBN: 91-568-0553-5

Sjuksköterskan Pär Kide har utkommit med en ny bok, som baserar sig på ett mångårigt arbete bland döende, studier och samtal med patienter, anhöriga och personal.

Trots att det enda säkra vi vet om oss själva är det att vi en gång alla ska dö, pekar Pär Kide redan i inledningen på hur vårdpersonal som ändå arbetar med döden inpå sig, har svårt att tala om den.

På ett mycket levande sätt följer sedan fallbeskrivningar, över olika patienters sjukdomsförlopp, anhörigas – och personalens ageranden och andra omständigheter kring vården av döende patienter. Exemplet är hämtade ur verkligheten och för läsaren snabbt in i viktiga frågor kring liv och död. Beskrivningarna tar inte ställning till vad som är rätt eller fel, utan avslutas med frågor, som är väl lämpade för diskussion i ett led att förbättra patientvården och bearbeta den egna dödsängesten. Det senare är en tillgång om man på ett empatiskt sätt skall kunna arbeta med svårt sjuka och döende patienter.